

# РЕШЕНИЕ

№ 41866

гр. София, 15.12.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева**  
**Адриан Янев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9552** по описа за **2025** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Протос рент“ ЕООД срещу решение № 2461 от 03.07.2025 г., постановено по НАХД № 3795 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 8233589 от 17.10.2023 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Излагат се съображения за допуснати нарушения на материалния закон от страна на въззивния съд, тъй като не е съобразил кое лице се санкционира с ЕФ. По подробни съображения се излагат допълнителните основания за незаконосъобразност на решението.

Ответникът СДВР не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Касационният съд, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Решението е недопустимо по следните съображения:

Издаден е ЕФ серия К № 8233589 от 17.10.2023 г., издаден от СДВР, с който на И. Г. И. (законен представител на „Протос рент“ ЕООД) на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2

ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

Пред СРС е подадена жалба от И. Г. И., в качеството му на управител и едноличен собственик на „Протос рент“ ЕООД, срещу ЕФ серия К № 8233589 от 17.10.2023 г., издаден от СДВР.

С разпореждане от 03.04.2025 г. по НАХД № 3795 по описа за 2025 г. на СРС е насрочено съдебно заседание, като е наредено да се призове жалбоподателят И. Г. И., в качеството му на управител на „Протос рент“ ЕООД. В призовката като жалбоподател по делото е вписано дружеството „Протос рент“ ЕООД. В протокола от проведено на 11.07.2025 г. съдебно заседание, представляващ официален свидетелстващ документ, като жалбоподател е отразен „Протос рент“ ЕООД. В обжалваното решение като жалбоподател е отбелязан И. Г. И., в качеството му на управител на „Протос рент“ ЕООД.

В касационното производство е взело участие „Протос рент“ ЕООД, доколкото същият е вписан като такъв в протокола от проведеното съдебно заседание пред въззивната инстанция. В тази връзка следва да се посочи, че следва да е налице идентичност на страните, които са взели участие пред РС и които ще вземат участие в касационното производство.

Съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Именно в тази връзка с електронния фиш е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. Г. И. (законен представител на „Протос рент“ ЕООД), за което му е наложена глоба. Изрично следва да се посочи, че с посочването на „законен представител“ в ЕФ се цели мотивираност за приложението на нормата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП, а не означава, че се търси отговорност на юридическото лице.

Единствено лицето, на което е ангажирана административнонаказателната отговорност, притежава правото да оспори електронния фиш, респ. притежава правото участва в производството по неговото оспорване. В настоящия случай в производството пред въззивната инстанция като жалбоподател е конституиран „Протос рент“ ЕООД вместо от И. Г. И., който извод се прави от съдебния протокол и изпратената призовка. В с разпореждането за насрочване на делото правилно е отразен жалбоподателят (налице са известни неточности), но впоследствие в съдебния протокол е вписан друг жалбоподател, а този документ представлява официален свидетелстващ документ за извършените процесуални действия, включително за взелите в производството страни. Вероятно объркването се дължи на секретарска и деловодна грешка при изписване на жалбоподателя, а и на това, че жалбата, подадена до СРС, е нередовна, доколкото не става ясно от чие име е подадена. В нея се посочва, че се подава от И. Г. И., в качеството му на управител на „Протос рент“ ЕООД, т. е. така соченото означава, че действа като представител на търговско дружество, което пък не е санкционирано с ЕФ. Вярно, че в ЕФ е отразено „законен представител“, но както по – горе се посочва, това е по повод мотивиране приложението на чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Това разбиране за приложението на чл. 188, ал. 2 ЗДвП не се отнася, когато се посочва от чие име се подава жалбата пред съда, т. е. същата се подава от конкретно лице и трябва да е санкционираното по ЕФ. В тази връзка районния съд не е извършил преценка за редовността, респ. допустимостта на жалбата, което впоследствие се отразило на това, че в производството не е участвала надлежна страна. Това е довело до участие на ненадлежна страна в производството пред въззивния съд.

Съгласно чл. 218, ал. 2 АПК касационният съд следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Следователно винаги, когато

е налице основание за определяне на решението като недопустимо, разпоредбата на чл. 221, ал. 3 АПК е приложима и оправомощава касационната инстанция да го обезсили със съответните правни последици от това. Това важи и за порочното процесуално действие на районния съд, изразяващо се в постановяване на недопустимо съдебно решение поради участие на ненадлежна страна („Протос рент“ ЕООД вместо И. Г. И.), което се явява абсолютна процесуална пречка за допустимост на съдебното производство.

Упражняването на това правомощие, но и задължение на съда по аргумент от чл. 218, ал. 2 АПК, е гаранция за спазването на правата на засегнатите от административнонаказателен акт лица, съответно осигуряването възможността за упражняване на правото им на защита, включително в контекста на чл. 6 и чл. 13 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Това е така, защото провеждането на производство срещу ненадлежна страна води до постановяване на недопустим съдебен акт, тъй като надлежната страна не може да се ползва от правните последици на постановеното съдебно решение (в случай, че е благоприятно), от една страна, а от друга, е била лишена от възможността да се защити срещу административнонаказателния акт (в случай на неблагоприятно решение), а ненадлежната страна формално е обвързана от тези правни последици, без обаче да е разполагала с процесуална легитимация за участие в процеса, т. е. в тази хипотеза надлежната страна остава лишена от възможността да упражни правото да защити правата си. В тези случаи касационният (административният) съд на основание чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 3 АПК следва да обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който е допуснал развитието на недопустимото съдебно производство и последиците от него – постановяване на недопустимо съдебно решение. В този смисъл е Тълкувателно постановление № 3/28.04.2023 г. по тълкувателно дело № 5/2022 г. на ВКС и ВАС.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че решението на районния съд е недопустимо и като такова следва да се обезсили. Делото следва да се върне на друг състав на въззивния съд, който да извърши проверка за редовността, респ. допустимостта на жалбата срещу електронния фиш и след това при извършено надлежно сезиране на съда да осигури на И. Г. И. възможността да участва в производството.

Съгласно правилото на чл. 226, ал. 3 АПК районният съд следва да се произнесе и по разниските за водене на делото в настоящото касационно производство. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, съдът

#### Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение № 2461 от 03.07.2025 г., постановено по НАХД № 3795 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав на Софийски районен съд, който да извърши проверка за редовността, респ. допустимостта на жалбата и след това при извършено надлежно сезиране на съда да осигури на И. Г. И. възможността да участва в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

